

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniae Agrippinae, 1604**

Ludouicum Gonsaluum in Lusitaniam mittit Laynes. Cap. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

nenter casteque more maiorum, vi-
uerent; studio sacrarum litterarum,
officiorumque; dediti; ceteris pietatis
facem praeferrent. Philosophi mox,
& Theologi è ludis nostris prodie-
runt; ex alijs etiam Academijs, me-
dicinae, & iuris periti cōplures. Sub-
lata vsura, cōcubitus illiciti, exactæ
domo pellices, cædes, periuria inter-
dicta, quod beneficium & grato ani-
mo Sardi non inuiti agnoscunt.

*Ludouicum Consaluum in Lusitaniam
mittit LAYNES.*

CAP. VI.

Optimam esse gubernandi for-
mam, cum penes vnū res sum-
ma esset, & ad vnus, cuius ratio con-
staret, arbitrium omnia referrentur,
optimatum tamen consilio tempe-
randam sapientissimi homines iudi-
carunt. Idem in Ecclesiastica hierar-
chia verū esse sanctus, & prudens
vir iudicarat Ignatius: qui in consti-
tutionum librum retulit, optimum
factum videri Præposito societatis

E 7 gene-

generali assistere perpetuo singula-
 res, ex omnibus Prouincijs à socijs,
 non ab ipso, delectos Quatuoruiros;
 qui tanquam inspectores in commu-
 ne consulerent, quiq̃ue in laborum
 partem vocati, leuius imperādi onus
 efficerent. Solutus hac lege vixit Ig-
 natius: siue quod non nisi à morte
 Constitutiones promulgatæ, ac Pro-
 uinciarum suffragijs comprobatæ; si-
 ue quod indignum Patribus vitium,
 his finibus eius auctoritatem circum-
 scribi, vt alijs rerum gestarum ratio-
 nem redderet, qui societatis auctor,
 & princeps, omni bono de ea meri-
 tus, familiam duceret. **LA YNI** verò,
 qui primus eas Ignatij leges magno
 sociorum commodo Præpositus pro-
 mulgarat, assistere iussu sunt socio-
 rum decretis Quatuoruiros: Hierony-
 mus Natalis, Ioānes Polancus, Chri-
 stophorus Matridius, & Ludouicus
 Consalvus de Camera. Hic cuius gra-
 tia in hūc sermonem ingressi sumus,
 domo Lusitanus, & nobilis, Ioanni
 principi Lusitaniæ Ioannis Regis III.
 filio, & Sebastiani parenti à sacris
 olim

olim cōfessionibus fuit: Regi in primis carus ob singulares animi dotes, acceptusque. Mortem interea loci Ioannes princeps, & post longo satis interuallo, Rex obiit. Is testamenti tabulis Catharinæ coniugis fidei, Sebastianum nepotem commisit, & adulto regnum hereditario iure reddere iubet; parens enim Sebastiani (quod contra oportuit) morte obita patrem Ioannem anteuerterat. Educationem in primis Rege dignam eidem commendat: Ludouicum Consaluum, cuius antiquam fidem exploratam haberet, præceptorem morum, & disciplinarum nepoti, iubet adscisci. Resignatis iam testamenti tabulis, nihil Catharina duxit antiquius; quam ut Regis voluntatem vltimam exequeretur. Ad LAYNEM Romam litteras dedit: Regis vita functi vltimam voluntatem exponit. Obsecrare itaque Ludouicum Consaluum in Lusitaniam quamprimum mitteret. LAYNES rem in sua potestate sitā negat. Prouincialium enim sibi iussu, atque
con-

consensu assistere quatuor viros soci-
 etatis, in his & Ludouicum. Eorum
 itaque arbitrio, non suo Roma disce-
 dere posse. Ad hæc ardentius Regina:
 vltimam coniugis volūtatem, ratam
 esse oportere, religioseq; seruādam.
 Excusationes itaque quas non accipe-
 ret missas faceret. Se familiam Seba-
 stiano nepoti cōstituere nolle, donec
 Ludouicus, quod quam maturrime
 fieri cuperet, præsto Olyssipone ad-
 esset. Hic LAYNES iterum animi
 pendēs æstuabat, quoque se verteret
 ambigebat: illinc Ignatij decretis
 parendum & instituto; hinc Regum
 Lusitaniæ tot tantaq; extare in soci-
 etatem merita, vt iure optimo paren-
 tum loco duci debeant. Ad hæc in-
 grati animi vitium effugiendū socijs
 in dies inculcabat. Accessit ad illud
 honorificum quidem societatis mu-
 nus videri, liberorum illi regionum
 educationem ex testamento cōmen-
 dari; at laboris idem plenum fore,
 atque inuidiæ, animo longe ante pro-
 uidebat: quod, vt nunc tempora sunt,
 principum vitia, expeditiones, euen-
 ta, &

ta, & exitus, præceptoribus plerumque, vt Senecæ doctori Neronis scelera, ab aulicis temere tribuantur. Eadem & Ludouico profectiōem si salua religione posset, detrectanti, in mentem venerant: Prouinciā arduam illā quidem, sed periculosē plenum opus alex, atque calumniæ videri. LAYNES nihil tādē amplius tergiuersandum ratus, nec inani spe lactare Reginam oportere, litteris respondit, Consaluum ea lege iturum Olyssiponem, vt si prouincialibus socijs, quorum id iudicium esset, probaretur, operam in Sebastiano informando daturus hæreret; sin abiudicarent, obsequendi saltem studium iam perspectum, æqui, boni faceret. Igitur Ludouicus post kalen. Quint. anni 1559. Roma in viam sese in Lusitaniam dedit. Olyssiponem simul saluus attigit, purgare se omni ope apud Reginam, & deprecari prouinciam, sed frustra, nitebatur; victus tandem cessit imperijs, munusque strenuè obiuit: optimum Principem optimis pietatis, & litterarum præceptis,

1559.

ceptis ad omnem honestatē imbuit. Dei verò cultum, & religionis amorem in seuit. Sed ostensus hic tantum terris Princeps. Iuuenis enim in Africana expeditione, dum Seriphē, Fezzi regē, qui alijs Mahamethus dictus, in regno retinere armis nititur, fortiter pugnās in prælio cecidit: magno sui gēti Lusitanicæ relicto desiderio. Hæc ideo retuli, vt socios honoris, & id genus munera semper defugisse, non affectasse posteritas norit.

Paulo IV. extincto LAYNEM Pontificem creare Cardin. volunt.

CAP. VII.

Profecto in Lusitaniam Confaluo eo ipso anno a. d. x v. kal. Septembr. Paulus IV. vita simul & Pontificatu decessit. LAYNES Romæ Præpositus generalis docendi munere clarus, & concionibus in ore omnibus erat, & frequens ad illum in Curia hominum concursus fiebat. Cardinalibus conclauit, vt solet, in-

cluis